

sættes under de almindelige Lønningsklasser i Lighed med Maskinmestrene under Søfartsforvaltningen, hvorved de bemærkte, at for Tiden er Forholdet det, at en Lokomotivfører paa lavest Lønning har 1350 Kr., paa højest 1800 Kr., medens Maskinmestrene have henholdsvis 2400 og 3900 Kr., hvilket formentlig er et stort Misforhold.

Lokomotivfyrbøderne andrage om, at ved Revisionen af Loven af 12te April 1892 om Statsbanedriftens Ordning maa Lønnen for 1ste, 2den og 3dje Klasse's Lokomotivfyrbødere blive forhøjet til henholdsvis 1500, 1350 og 1200 Kr. aarlig. Til Begrundelse for dette deres Andragende henviser de til, at deres Tjenestetid stadig forlænges og de dermed forbundne Udgifter som Slidet af Klæder og lignende stedse tiltager, samt til det Faktum, at Benyttelsen af 1ste og 2den Klasse's Lokomotivfyrbødere i den ansvarfulde Stilling som Lokomotivførere er i stadig Tiltagen, ligesom ogsaa til, at deres Arbejde i Forhold til andre Funktionærers paa samme Lønning er overordentlig strengt og sundhedsnedbrydende.

Det ses ikke, at Andragenderne have været hos Indenrigsministeren, og da Sagen maa finde sin Afgørelse gennem Behandlingen af Lovforslaget om Statsbanedriftens Ordning, gør Udvalget ingen Indstilling.

9. Fra Bestyrelsen for Frederikshavns Handelsforening om en telefonisk Forbindelse mellem Hirtsholmens Fyr og Frederikshavn. (Indbragt den 15de Oktober 1897 af Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds, H. Madsen.)

Hirtsholmens fremstudte Beliggenhed i et saa vigtigt Farvand som det nordlige Rattegat i Forbindelse med den vide Udsigt fra det høje Fyrtaarns Top gør Stedet til en fortrinlig Observationsplads, hvorfra der, særlig under Isforhold, vil kunne faas nyttige Oplysninger. I Isvintre hænder det ogsaa ofte, at forbiisejende Skibe rette forespørgsler til Hirtsholmen uden at kunne faa disse besvarede, og selv om et Skib under saadanne Forhold kan faa Løbshjælp fra Hirtsholmen, staar Løbsen dog uvidende om Isforholdene andre Steder, fordi han savner de fornødne Efterretninger fra Landet. Under normale Forhold vil en telefonisk Forbindelse som den ansøgte ligeledes kunne yde de søfarende væsentlige Tjenester, f. Eks. i Henseende til Tilkaldelse af Hjælp og til Afsendelse af Telegrammer fra forbiisejende Skibe. Foruden den almindelige Nytte, Forbindelsen saaledes vil stifte, tale ogsaa humane Hensyn over for selve Dens Befolkning for den Saabel hvad Tilkaldelse af Løgehjælp og mundtlig Løgekonsultation angaar som i det hele i Henseende til Samkvem med Omverdenen vil den være til meget stor Fordeel for Befolkningen. — Andragendet er samtidig indgivet til Regering og Rigsdag.

Da intet Svar foreligger fra Indenrigsministeren, gør Udvalget ingen Indstilling.

10. Fra Emilie Frederikke Hansen af Rjøbenhavn, Enke efter Stabssergent og Dannebrogsmænd W. W. Hansen, om en aarlig Understøttelse af Statsklassen. (Indbragt den 16de Oktober 1897 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds, N. Jensen.)

Andragerindens Mand, der var ansat som Skriver ved Rjøbenhavns Kommandantstab, og hvem den nys afgaaede Kommandant, nuværende Generalmajor Baumann, giver Vidnesbyrd for ualmindelig Dygtighed, Aligtrøst, Arbejdsomhed og lojal Tænkemaade, saaledes at han var et Mønster for sin Stand, døde pludselig i Februar 1897, efterladende sig en Enke og 2 Børn, hvoraf det ældste, en 16-aarig Dreng, er i Være, medens det yngste, en Pige, gaar i Skole. Hans usormuende 42 aarige Enke — der ifølge medfølgende Løgeattest er svagelig som lidende af Nervøsitet og hyppig tilbagevendende Mavekatarrh samt af en kronisk Drelidelse, der gør hende meget tunghør, hvorhos det udtales, at hendes Tilstand er bleven meget forværret ved Mandens Død, saa at hendes Arbejdsdygtighed nu er meget ringe — er henvist til med sine Børn at leve af sin Enkepension, 131 Kr. 52 Ore, og en aarlig Understøttelse paa 12 Kr. fra „Dannebrogsmændenes For-